

[Axel Sørensen.]

afgift af benzin, der tog sigte på en forenkling af den kontrol, man i sin tid havde gennemført med den såkaldte traktorbenzin, for hvilken afgiftsfrihed var betinget af, at den pågældende virksomhed førte nøjagtige regnskaber over indkøb og forbrug. Teknisk bestod ændringen i, at man ved hjælp af et farve- og røbestof indførte farvet benzin, hvorved det blev muligt for virksomheder med et forbrug på over 3 000 l at få nedlagt en selvstændig tank på virksomhedens grund og gerne sådan, at den kunne ses både fra vej og gade. For godkendte virksomheder med et forbrug på under 3 000 l blev der givet tilladelse til, at benzinselskaberne hos de lokale forhandlere såsom brugsforeninger og købmænd lod opstille tanke med farvet benzin, der kun kunne udleveres mod aflevering af rekvisition.

Imidlertid ser det ud, som om toldvæsenet stiller sine krav for anbringelse af en tank med farvet benzin på en sådan måde, at man ude omkring finder det mærkeligt. Det forlanges nemlig, at tanken ikke må være anbragt sådan, at andre, der færdes, kan se, hvad der foregår ved tanken; den skal derimod være opstillet bag forretningen, så den ikke kan ses fra vejen. Såfremt der ikke på denne måde kan findes dækning, må der ifølge cirkulæret ske afskærmning ved raftehegn eller pandeplader, så man får det indtryk, at det er mørkets gerninger, der foregår. Desuden skal tanken holdes aflåst mellem hver udlevering, ligesom der gælder strenge regler for opbevaring af rekvisition.

Da der er mange ude i landet, der ikke forstår den forskelsbehandling, der gøres i praksis ved udleveringen af farvet benzin til henholdsvis større og mindre forbrugere, har jeg stillet spørgsmålet, og jeg håber, at den højtærede finansminister vil kunne give et klart svar herpå.

Finansministeren (Kampmann): Det er rigtigt, at der i bevillinger til købmænd og andre, der ønsker lokal forhandling af afgiftsfri, blå benzin, er en bestemmelse om, at tankanlæg til afgiftsfri benzin ikke må være synlige fra offentlig vej og ikke må være anbragt i umiddelbar nærhed af en salgstank for almindelig motorbenzin.

Baggrunden for disse bestemmelser er, at man ønsker at undgå fejltagelser ved salg af benzin. Bestemmelserne kan ikke have voldt store vanskeligheder. Der har i det sidste par måneder været 2 000 ansøgere til en sådan lokal benzinförhandling, og der er allerede 700 af disse ansøgere, der har fået etableret tankanlæg, og man er nu i god gang med at fordele afgiftsfri benzin.

Hermed sluttede spørgsmålet, og spørgetiden var dermed til ende.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Fortsættelse af første behandling af forslag til finanslov for finansåret fra 1. april 1956 til 31. marts 1957.

(Lovforslaget findes i tillæg D. sp. 1, foregående forhandling i tidenden sp. 1498 og 1579).

Forhandlingen genoptoges.

Frederik Lyng: Når jeg har bedt om at måtte sige et par ord i forbindelse med behandlingen af finanslovsforslaget for det kommende finansår, er det blandt andet for på Grønlands vegne at udtale min tilfredshed med, at den danske stat atter i år har opført en nettoudgift på godt og vel 14 mill. kr. til videreførelse af anlægsarbejderne i Grønland, jfr. finanslovsforslagets sammendrag til § 27. Hvis det er rigtigt, hvad jeg har kunnet få ud af forslaget, viser driftsbudgettet en stigning på ca. 2 mill. kr. i forhold til indeværende finansårs driftsbudget, medens anlægsudgifterne er nedsat med et lignende beløb, sådan omtrent da. Det er åbenbart administrationsomkostningerne, der er steget. Mon der dog ikke kunne findes nogen form for besparelse på dette område? Det er muligt, at enkelte folk indenfor Grønlandsadministrationen, også nogle af mine egne landsmænd, ikke rigtig ville synes om en nedsættelse af det søgte beløb til anlægsarbejder. Men man må jo vide, at vi grønlændere i grunden ikke har noget krav på disse millionbeløb fra den danske stat, så længe vi endnu blot er modtagere af disse store beløb, også i betragtning af, at vi selv ikke yder noget